

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Tritones Ex Pausania. Descriptio XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

TRITONES EX
Pausania.

Descriptio XXIV.

Tritones in capite habent veluti palustris
ranae comam, similem & calore & capillo,
cuius crines discernere nequeas; Reliquum

corpus squama horret, quæ Lunæ asperitatem
referat. Branchias habent subter aures, nasum
hominis: os verò amplum, & dentes serinos,
oculos, vt videntur, glaucos. Suntque ipsi &
manus, & digitj, & ungues operculis cochlia-
rum similes. Infra pectus & ventrem cauda
porrigitur pedum loco quemadmodum Del-
phinis.

DIGNITAS VIRILIS, SEV THEAGENES.

Heliod. in AEthiop. lib. 3.

Descriptio XXV.

Αλλά τῆς ὠκνήμων, τριῖς δντας,
οὐτως ὑπερεῖδε καὶ παρέδραμν ἢ
τῷ παρόντων ὄφεις, καὶ πρὸς τῆ
παρχον (ἦν δὲ τὸ μέλημα τὸ ἐμὸν Θεαγένης)
ἄπας ἐπέστρεψεν. ὡς ἔδοξεν ἂν ὑπὲρ ἀσρατώης
τὸ φανόραμον πρότερον ἄπαν ἡμευ αἰῶδα
τοσοῦτον ἡμᾶς ὀφθείς κατέλαμψεν. ἵππιδος
μὲν καὶ αὐτός, καὶ ὀπίτης τυγχάνωμ, καὶ δό-
φου μελίαν χαλκόσομον ἔπιπέωμ. τὸ δὲ κρά-
νθου οὐχ ὑπέλωμ, ἀλλ' ἀπὸ γυμνῆς τῆ κεφα-
λῆς ποικύων, φοινικοῦσφι χλαμύδα κα-
θεμένθου, ἥς τὰ μὲν ἄλλα χροῖς ἐποικίλλε,
τοὺς λαπίθας ἐπὶ τοὺς κενταύρους ὀπλίωμ. ἢ
περόνη δὲ ἀθήναι ἠλεκτρίλω ἐστρε τὴν γοργῆς
κεφαλὴν εἰς δώρακα προασπίζουσαν προσέ-
βαλε δὲ τι χάριθου τοῖς γιγνομένοις, καὶ
ἀνέμει λιγεία ριπῆ, μείλιχον γὰρ ἐπέστην,
τὴν μὲν κόμην ἠρέμα κατὰ τὸ μετώπῳ πρὸς
βοσρύχους παρατέμνωσθαι καὶ χλαμύδου τὰς
ἄκρας τοῖς νώτοις τῶ ἵππῳ, καὶ μηροῖς ἑπιόλ-
λωσθαι ἕσπερ ἂν καὶ τὴν ἵππον αὐτὸν σιμῶναι τῆ
ἑρασιότηθου τῆ δεσποτῆς, καὶ ὡς καλὸν κάλ-
λισον φέρειν τῆ ἠνιόχον ἀδοῦανέωδαμ. οὕτω τῷ
αὐχένα κυμαίνων, καὶ εἰς ὄρθον οὖς τὴν κεφαλὴν
ἐγείρων, καὶ ἔβαρὰν τὴν ὄφρυν κατὰ τῶ ὀφθαλ-
μῶν ἑπιπέωμ, ἔφερε καὶ ἐφέρετο γαυρῶ-
νθου εὐηνιάτε προσωδίζων, καὶ ἑφ' ἑκάτε-
ρον ὤμον ἑαυτὸν ἐν μέρει ταλαντεύων ἄκραν
τῆ τῆν ὀπλήν τῆ γῆ λεπτόν ἑπιπρῶτων, εἰς γαλιωνὸν κίνημα τὸ βῆμα κατέβρομίζεν.

Sed hos Cnemon, sic ornatos despiciebant
oculi eorum, qui aderant, & in perfectum
equitem (erat autem mea cura Theagenes)
conspiciebantur, vt videretur tanquam a ful-
gure totum id, quod prius lucebat, obscuratū
esse. Tantam lucem vnus nobis conspectus
attulerat, cum eques quoque ipse esset, & ar-
matus, & hastam staxineam area cuspide vi-
braret, non reclusa galea, sed aperto capite sese
ostentans, purpurea chlamyde indutus, in qua
Lapitharum, & Centaurorum pugnam inter-
textæ ex auro figuræ expresserant, sibula vero
Palladem ex electro scintillimè factam repre-
sentabat: Gorgonis caput in scuto pectori pre-
ferentem, addebant autem aliquid gratiæ, &
commendationis, venti placidiores aura.
Blandè enim aspirabat, & modò comam cer-
uicibus molliter affusam diuiciberabat, modò
capillos in fronte discernēbat, modò chlamy-
dis fimbrias tergo equi, & femoribus inster-
nebat. Dixisset, & equum ipsum intelligere
formam Domini, & quod pulcher ipse, &
pulcherrimum gestaret, sentire rectorem. Ita
collum commouens, & arrectis auribus ca-
put artollens, & trux supercilium supra o-
culos versans, ferebat, & ferebatur exultans, ac
superbiens: & laxato freno alacriter progre-
diens: ac in vtrumq; latus alternis sese librans,
extremaque unguia leniter terram pul-
sans, agitationis contentionem
incessu modico
tempera-
bat.

Vuu ITEM

